

gezonde wijsbegeerte namentlijk, haat; het tegendeel is waar; doch moet men, omdat men liefhebber is van Champagne en Bourgonje, de Bourgonje onder de Champagne vermengen, en beiden bederven? – En zeer zou men mij ten onrechte aantijgen, dat ik een zedelijk nut in dichtstukken wraak: almede het tegendeel is waar, en elk vers, dat, behalve deszelfs kunstwaarde, geen nuttige strekking, geen doelmatige leering bevat, mist warelijk eene van zijne hoofdzakelijke vereisten; doch, wee hem, wie het in het hoofd zou mogen krijgen, de Kathachismus der natuur van Martinet of de wijsbegeerte van Kant in verzen te willen dwingen.

Laat ik echter uw geduld dit oogenblik niet langer vermoeijen noch mijzelf verder hierin verdiepen. Wellicht zal ik hier of daar elders deze stoffe eens opzettelijk verhandelen, mijne denkbeelden verder uiteenzetten en door bondiger bewijzen pogen te staven.

Zoo veel ondertusschen zult gij, mijne heeren! uit deze ruwe en kortelijk aangestipte schets hebben kunnen opmaken, dat ik althans aan eene vereeniging tusschen de dichtkunst en de eigenlijk gezegde wijsbegeerte zeer twijfel, en dat ik appelleer van het vonnis, deswegens door den heer van der Hulst opgemaakt en uitgesproken.

Het bedroeft mij echter, dat ik mij in het vervolg minder vleijen durf, u eenigszins het genoegen, dat gij mij verschaft, te kunnen vergelden. Poëzij zonder wijsbegeerte behaagt u wellicht niet langer, en poëzij met wijsbegeerte, althans met dezulke, die ik bedoel, is (vergeef mij de openhartige bekentenis) voor mij walgelijk en onverdragelijk. – Daarenboven, vrees ik voor het vervolg eenige inbreuk op uw doel, op uwe instellingen te maken, zoo het althans waar is, dat de beoefening der dichtkunst, zonder wijsbegeerte namentlijk, buiten uw bestek, buiten uwe hoofdbedoeling valt. – Daar ik ondertusschen, ten aanzien der letterkunde, niets kán dan verzen maken, daar ik het heb geleerd en poog te leeren in de school onzer grootste vaderlandsche dichters, die, in hunne poëtische verrukking weinig aan de wijsbegeerte dachten, is het wellicht voegzamer, en voor u allen en voor mijzelf, dat ik mij uit den kring der werkende leden in die der buitengewoonen verplaatse, waartoe ik alleenlijk uwen wenk afwachte. – Te streng toch zou ik mij voor mijne dwaling straffen, indien ik mij geheel uit uwen kring wilde verwijderen, hier, waar ik zoo hartelijk wierd ontvangen, waar men mij zoo vereerend heeft onderscheiden, en